

Publicerad 2014-03-05 10:42 av AnnaM.

Daniella vinner en spa-weekend som en skänk från ovan just när hon som bäst behöver det och hon ser fram emot att få bli lite bortskämd och bara ta det lugnt. Men snart visar det sig att det inte blir en så avslappnande weekend som hon hoppas...

Spänning på spa (1)

Regnet hängde som ett grårandigt draperi utanför köksfönstret och Daniella vände sig med en trött suck bort från den deprimerande utsikten.

-Februari är den tristaste av alla månader, eller vad säger ni? Pelargonerna på fönsterbrädet gav henne sitt tysta medhåll. Vad skönt det vore att bara smita bort från alltihop ett tag, men det kan jag ju bara drömma om, med min magra plånbok! Hon gick ut i köket och skulle just sätta på kaffet då telefonen ringde.

- Nu ska du få höra något helt otroligt! Det var Ann, Daniellas bästa väninna och hon lät smått hysterisk av iver då hon fortsatte innan Daniella fått en syl i vädret

- Jag vann första pris i den där mattävlingen, du vet! Det tog en sekund innan Daniella kom ihåg att Ann för en tid sedan skickat in ett av sina goda recept till en tävling. Det var någon pastahistoria, om hon mindes rätt.

- Så roligt, gratt... började Daniella men Ann avbröt henne och fortsatte att berätta om vinsten, en tre dagars vistelse på spa, all inclusive.

- Och bäst av allt är att jag får ta med en person! Du följer väl med? Daniella kunde inte svara på en bra stund eftersom Ann målande beskrev detta underbara spa vid havet där de skulle njuta av bubbelbad, lerinpackningar och gourmetmat, för att inte tala om den vackra naturen. Men till slut var Ann tvungen att dra efter andan och då passade Daniella på att omtumlad tacka ja till denna skänk från ovan.

Ett par veckor senare klev de av bussen i det lilla kustsamhället där spahotellet var beläget. De fick genast syn på en kvinna som stod och väntade på busshållplatsen. Hon skiljde sig från mängden genom sin mycket lediga klädstil med vida bomullsbyxor och en stor tunika som passade ganska illa i det regntunga vädret. När hon fick syn på dem log hon glatt och kom dem till mötes.

- Ni måste vara Ann och Daniella. Hon sträckte fram handen och presenterade sig som My värdinna på Sjöklippans spa. Hon hämtade dem med bil eftersom det inte gick bussar ända fram till Sjöklippan. På vägen berättade My om Sjöklippan som hon övertagit från den förre ägaren som gått i pension och nu drev i egen regi. Hennes främsta mål var att ge gästerna en avkopplande paus från vardagen med tillgång till olika typer av kroppsbehandlingar, tempererade bad och vällagad mat i vacker miljö. När hon, efter en dryg halvtimmes färd, svängde in på gårdsplanen såg de vad hon menat med det där om vacker miljö. De steg ut framför en stor vitputsad herrgård med en altan som löpte runt hela huset, inramad av blåmålade räcken. Ett överflöd av snickarglädje överallt gav huset ett levande och välkomnande uttryck. Vid entrén stod vackra arrangemang av vintergröna växter med dold belysning som skapade fantasifulla skuggor på väggarna. Inomhus var det

ombonat och trevligt med mycket växter och levande ljus. När de checkat in visade My dem till ett rum med balkong från vilken man såg en liten bit av havet och de vackra klipporna ner till stranden. Daniella blev genast sugen på att ta en promenad men My sa att det nu serverades kaffe i matsalen vilket de naturligtvis inte tackade nej till. Från matsalen spreds en oemotståndlig doft av nybakat bröd och de kände hur hungriga de var efter den långa bussresan.

- Det finns både nyttigt fullkornsbröd och vanligt, inte fullt så nyttigt vetebröd, sa My med ett skratt, bara att välja efter tycke och smak. Här kör vi inte med några pekpinningar! Slå er ner, jag rekommenderar utsikten mot trädgården även om det är lite tidigt för blomsterprakt än. I matsalen, inredd som ett gammaldags vardagsrum med mysigt omaka soffor och bord, satt folk och pratade, läste och fikade. Ann och Daniella försåg sig med kaffe och tilltugg och satte sig vid ett fönsterbord.

- Låt nu vardagens vedermödor tina som snö i vårsol från dina axlar, sa Ann med en njutningsfull suck och lutade sig tillbaka. Daniella skrattade åt väninnans poetiska försök men höll med, detta var verkligen avkopplande! De hade inte hunnit dricka ur första koppen kaffe då en ung flicka klädd i samma lediga stil som My dök upp, fyllde på deras koppar och ställde fram glas och en kanna citronvatten på bordet. Hon presenterade sig som Sara och berättade att hon jobbade som lite av en allt-i-allo här.

- Det är bra att dricka vatten till kaffet, log hon. Daniella, som inte tålde citrusfrukter, tänkte just be om mineralvatten i stället, då den lugna atmosfären bröts av en upprörd röst från receptionen.

- Det är omöjligt, jag vet att jag har pengar på kontot!

- Jag är ledsen, men uttaget medges ej. Det kanske bara är avbrott i kontakten med banken. Du får gärna ringa dem härifrån, sa receptionisten så vänligt att den upprörda kvinnan sansade sig och konstaterade att banken var stängd så här sent. My, som kommit till receptionistens undsättning, sa att de kan skicka faktura och kvinnan gav sig slutligen väg. Daniella, alltid obotligt nyfiken, såg att My och receptionisten verkade ganska bekymrade och försökte höra vad de sa men småpratet vid borden omkring störde för mycket. Hon ursäktade sig och gick till damrummet som låg mitt emot receptionen. Där ställde hon sig innanför dörren, utan att stänga den helt, med örat mot öppningen. Nu kunde hon höra dem ganska klart.

- ... lite konstigt, det har hänt två gånger förut den senaste veckan, sa receptionisten. Daniella lyssnade på helspänn och hörde My klicka på datorn medan hon hummade tyst.

- Har du skickat faktura till dem allihop, frågade hon men Daniella hörde inte svaret eftersom en dam precis då kom ut från ett av toalettbasen och gav henne en mycket förvånad blick. Daniella rätade på ryggen, sa glatt hej med ett stort leende och gick in i ett av basen. Hon fnissade när hon tänkte på hur det måste ha sett ut där hon stod och smyglyssnade. Detta måste hon berätta för Ann! Men när hon kom tillbaks till matsalen hade Ann kommit i samspråk med en man vid bordet bredvid.

- Där är du ju, utbrast Ann, du bara försvann! Detta är Per som bor i rummet bredvid vårt. Han berättade just

om poolavdelningen de har på det här stället, speciellt bubbelpoolen verkar helt underbar!

- Ja, poolavdelningen kan jag verkligen rekommendera, sa Per, man känner sig som en prins, så som de passar upp en, kommer med varma handdukar, frukt och drycker hela tiden. Jag ska faktiskt gå dit nu. Han reste sig, en aning vingligt, lade Daniella märke till och sneglade på bordet men såg bara en kaffekopp och ett vattenglas. Men när han gick mot hissen såg de att stegen var ostadiga. De växlade en menande blick och Ann sa;

- Han var visst inte helt nykter. Daniella såg fundersamt efter Per och sa;

- Men han verkar bara ha druckit kaffe och vatten. De sniffade i koppen och glaset. Ingen alkoholdoft, konstaterade de.

- Han kanske har druckit på rummet, men strunt i det nu så går vi och byter om till badkläder, jag vill testa bubbelpoolen, sa Ann och de lämnade matsalen.

En stund senare satt de nersjunkna i behagligt, örtdoftande och stilla bubblande vatten och njöt av varsin fruktdrink som de hade köpt i poolens café och skålade med varandra.

- Varsågoda, citronvatten och varma handdukar, sa någon vid poolkanten. De vände sig om och där stod Sara, den trevliga tjejen från matsalen. Hon önskade dem en trevlig kväll och drog sig diskret undan igen.

- Jag förstår vad Per menade med att man blir uppassad, skrattade Daniella. Och när man talar om trollen, där kommer han ju. Per fick syn på dem och kom fram till poolkanten. Han var på väg till caféet för att köpa sig en kopp starkt kaffe sa han gäspande. Han hade känt sig helt färdig och nästan somnat förut på rummet men ändå bestämt sig för att gå till poolen för han ville ju inte sova bort sin spavistelse, skrattade han.

- Apropos det, jag börjar också bli ganska trött, gäspade Ann. Jag orkar nog inte basta ikväll, suckade hon och höllde upp vatten ur kannan. Daniella skulle hämta mineralvatten åt sig och gjorde sällskap med Per till caféet där han satte sig med sitt kaffe. De bestämde att ses vid middagen senare. Han verkar trevlig, tänkte Daniella när hon gick tillbaka till poolen. Hon började säga det till Ann men såg till sin förvåning att väninnan hade somnat! Hon satt med hakan hängande mot bröstet och Daniella hörde tydligt att hon snarkade. Hon skyndade fram och lade handen på hennes axel och Ann slog förvirrad upp ögonen.

- Men jisses, jag somnade visst! Jag går upp på rummet och vilar men stanna du, sa hon. Daniella frågade om det var säkert att hon mätte bra och Ann försäkrade henne om att hon bara var trött efter resan och allt, hon hade ju lågt blodtryck också, vilket Daniella kände till. Det hade hänt att hon fått hjälpa väninnan förut, då hon drabbats av blodtrycksfall och snabbt måste sätta sig för att inte svimma. Men hon hade aldrig varit med om att hon somnat så här plötsligt förut. Men när Ann lovade att ha på sin mobil och ringa om hon kände sig dålig gick Daniella med på att släppa upp henne till rummet medan hon själv skulle basta en stund. När hon något senare var på väg mot hissen mötte hon My som påminde om att det var ett yogapass

om en stund, som ingick i priset och det vore väl synd att missa, log hon. Daniella sa att hon gärna skulle delta och att hon skulle säga till Ann med. Men när hon kom in på rummet kunde hon höra Anns snarkningar ut i den lilla hallen och insåg att hon fick gå utan henne. Tyst bytte hon om till bekväm mysdress och tittade till väninnan som tycktes sova gott. Sedan lämnade hon rummet. I korridoren träffade hon tjejen med vattnet igen nu med en vagn med rena handdukar med sig. Daniella passade på att fråga henne om var yogan skulle vara.

- Det är på första våningen i den andra flygeln. Ska inte din väninna gå med? Daniella förklarade läget och flickan sa att hon skulle låta bli att fylla på deras handduksförråd, så fick Ann sova ifred. I hissen ner fick Daniella sällskap av kvinnan hon träffat på i damrummet. Hon hälsade med en lite orolig nick och Daniella tänkte att det var bäst att prata lite med damen så hon förstod att hon inte var så konstig som hon hade verkat där i damrummet. Så hon frågade om hon också skulle gå på yoga, vilket damen skulle. Daniella pratade på och snart hade damen, som hette Siv, glömt sin misstänksamhet och berättade att hon skulle åka hem imorgon och redan längtade tillbaka hit! Hon hade varit på många olika spa-ställen, men detta var det hon tyckte bäst om. Det var den hemtrevliga atmosfären, eller om det var den rogivande havsluften som gjorde det, skrattade hon.

- Ja, sa Daniella, vissa blir visst helt utslagna av den, som min väninna som ligger och sover som en stock på rummet. Siv skrattade och sa att hon själv reagerat precis likadant.

- Första kvällen var jag så trött att jag inte ens orkade gå ner och äta middag, fast jag normalt är en riktig nattuggla. Lite synd, tycker jag allt, eftersom middagen ingår i priset jag betalar. Men de andra dagarna har jag kompenserat den missade middagen med råge! Hon klappade sig på sin tämligen omfångsrika mage och skrattade.

Efter yogan kände Daniella att hon behövde lite frisk luft. En promenad i trädgården vore skönt innan middagen. Hon smög in på rummet och fann att Ann fortfarande sov, men hade slutat snarka. Hon gick fram och kände med handen på Anns panna. Då vaknade Ann och såg sig yrvaket runt.

- Hej, sömntuta, hur mår du? Daniella satte sig på sängkanten. Ann gned sig i ögonen och gäspade.

- Hjälp, vad trött jag är! Vad är klockan? Har jag sovit länge? När Daniella sa hur mycket klockan var trodde Ann henne inte innan hon själv såg på klockan att det stämde. Hon ville inte missa middagen i alla fall, så hon skulle ta en dusch för att vakna till medan Daniella gick sin promenad.

Ute konstaterade Daniella att det inte var något vidare promenadväder. Mörkt, kallt och regnigt. Men en sväng i den upplysta trädgården tänkte hon ändå ta. De kala frukträden såg ut att längta efter våren lika mycket som hon själv. Här var säkert underbart vackert på våren och sommaren. Hon kunde föreställa sig hur trädens ännu så nakna grenar var översållade med blommor och blad, bin som surrade i luften, härligt doftande blomrabatter... plötsligt avbröts hon i sina fantasier av en tyst röst i mörkret. Hon såg ingen men gissade att personen stod på verandan och pratade i mobil eftersom hon bara hörde en röst. Nyfiket smög

hon närmare och stannade i skuggan vid väggen. Rösten verkade bekant.

- Fyra fem sex nio, nej, nio sa jag! Noll fem fem elva... Nej, två femmor! Men lyssnar du eller? Rösten var dämpat irriterad och nu var Daniella säker på vem den tillhörde, hon lyssnade vidare;

- Jag messar istället, vänta. Daniella hörde klickandet från mobilknappar i en rasande fart. Så plötsligt började personen gå ner för trappan från verandan. Daniella drog sig in i skuggan och kröp ihop bakom en stor rhododendronbuske. Fortfarande knappande på mobilen passerade personen bara någon meter från Daniella som nu kunde se hon att hon hade gissat rätt, det var flickan med vattnet, den unga tjejen som jobbade här. När hon försvunnit runt husknuten klev Daniella fram och gick tillbaka in. I receptionen stod My böjd över datorskärmen. Hon såg upp och skrattade när hon fick syn på Daniella.

- Oj då, du ser ut att vara i behov av en handduk! Daniella hade inte märkt hur blöt hon blivit där ute, nu bildades en liten pöl vid hennes fötter. My sa åt henne att vänta och kilade iväg och efter en minut var hon tillbaka med ett stort badlakan. Frotterande sitt hår klev Daniella in på rummet där hon möttes av en aningen vaknare Ann. Medan de gjorde sig klara för middagen berättade hon om äventyret i rhododendronbusken. Ann skrattade gott åt hennes överaktiva fantasi och höll inte alls med om att samtalet Daniella hört lät misstänkt.

- Men du skulle ha hört, sättet hon sa de där siffrorna... det är något skumt i görningen, tro mig! Söta Sara är inte så oskyldig som hon verkar.

fortsättning följer...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AnnaM. med Poeter.se id #46648 innehar upphovsrätten